

страсъ, отъ която мнозина или почти всичкитѣ страдатъ, които като сполучватъ голѣми и чудновати благодѣйствиа извѣднѣжъ се възгордѣватъ, ставатъ много сериозни и силни. Сжщото станж и съ Ромула, който поради сполукитѣ си се възгорделъ, и станалъ по-сериозенъ въ разсжденията си, и тѣй оставилъ общитѣ си обхождения, и обгърналъ нестърнимата монархия. Тѣзи монархическа власть прѣдъ очитѣ на хората станала отвратителна, даже и отъ самийтъ кроежъ на дрѣхитѣ му; понеже носелъ алена, одежда, която по краищата имала багрень червенъ шаръ; и тѣй облеченъ разгледвалъ дѣлата седящъ на прѣдстолю, който ималъ висока постелка. И около него постоянно стояле бързатитѣ младежи на име Келери (бързати), поради бързината съ която слугувале. Прѣдъ него обаче, отивале други, които съ тоягитѣ си остранявале гражданитѣ, и които опасани съ ремъци изведнѣжъ вързвале оногози, за когото Ромулъ давалъ заповедъ. Колкото за думата вързване въ старо врѣме Латинитѣ казвале *Лигаре*, а сега Алегаре, за това ония, които съ тоягитѣ си биеле народътъ наричале ги *Ликтори*, тоягитѣ обаче ги казвале вакила, понеже въ онуй врѣме се употрѣблявале тояги. Възможно пакъ въ Плутарховото врѣме да ги наричале *Ликтори*, и въ още по-старо врѣме *Литори*, тоестъ *обществени служители*; понеже до врѣмето на Плутарха Гръцитѣ *Обществото* наричале *липтонъ*, а множеството наричале *лаонъ*, която дума на Български значи *народъ*.

*) *Vasulum*, отъ Гръцката дума *вактронъ* тояга.